

Αποχαιρετιστήριος Λόγος

Ακόμη θυμόμαστε την μέρα που πρωτοήρθαμε στο Δημοτικό Σχολείο. Όλοι κρατούσαμε σφιχτά το χέρι της μαμάς μας και μπήκαμε δειλά στην αίθουσα. Εκεί μία δασκάλα μας καλωσόρισε και μας είπε πως από εκεί και πέρα αυτό θα ήταν το δεύτερό μας σπίτι. Από την δεύτερη κιόλας μέρα, όλος ο φόβος και το άγχος εξαφανίστηκαν, μόλις χτύπησε το πρώτο κουδούνι για διάλειμμα. Η κυρία Ελένη, η πρώτη μας δασκάλα, μας έκανε να νιώσουμε άνετα κάνοντας μας εκπλήξεις και δώρα. Όσο περνούσαν τα χρόνια τόσο περισσότερο αγαπούσαμε και συνηθίζαμε το νέο μας σχολείο.

Στην Γ' Δημοτικού, την θέση της κυρίας Ελένης πήρε η κυρία Στέλλα. Μία γλυκιά και όμορφη δασκάλα. Από αυτήν την τάξη και μετά όλα άλλαξαν καθώς νέα μαθήματα ξεκίνησαν, όπως αγγλικά, θρησκευτικά και άλλα. Επίσης στην τάξη μας ήρθε μια νέα μαθήτριά αλλά αποχωριστήκαμε και δύο καλές φίλες και συμμαθήτρίες μας. Όλα μας φαίνονταν πιο δύσκολα, όμως η στήριξη και η αγάπη της δασκάλας μας, μας βοήθησε να ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες. Έχουμε την ανάμνηση μιας γλυκύτατης δασκάλας και μιας πολύ όμορφης χρονιάς.

Στην Δ' Τάξη, μόλις ξεκίνησε η χρονιά νιώσαμε αρκετά περίεργα καθώς ανακοινώθηκε πως θα έχουμε δάσκαλο. Μόλις όμως ξεκίνησε το μάθημα όλες οι αμφιβολίες εξαφανίστηκαν αφού ο κύριος Βασίλης έκανε το μάθημα αστείο και διασκεδαστικό. Επίσης αξέχαστη θα μας μείνει και η εκδρομή μαζί του στην Νάουσα στον Άγιο Νικόλαο για όλη

την ημέρα. Περάσαμε υπέροχα όλη τη χρονιά. Θα το θυμόμαστε για πάντα.

Στην Ε' όπως και στην ΣΤ' Τάξη είχαμε τον κ. Θεόδωρο Αρβανιτίδη. Αρκετά αυστηρός στην αρχή όμως αργότερα αρχίσαμε να περνάμε πολύ όμορφα. Σχεδόν όλη την ημέρα ήμασταν έξω και κάναμε και πολλές δραστηριότητες μαζί του. Μία από αυτές ήταν η συμμετοχή μας στο 4^ο Μαθητικό Συνέδριο Πληροφορικής με θέμα «Το Κατσούλι». Αγαπημένη φράση του δασκάλου μας: «Η μαγκιά φαίνεται στον πίνακα», καθώς συνήθιζε να λέει.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ 6 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΗΤΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΘΑ ΜΑΣ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΝ ΠΕΡΑΣΟΥΝ!

ΣΤ' 4

